

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2017. június 11.

Bálintbokor, Mandabokor

Igehirdetés címe: „Isten iránti szeretet-elköteleződés-szolgálat”

„¹⁴Most azért az URat féljétek, és őt szolgáljátok hűen és feddhetetlenül! Távolítsátok el azokat az isteneket, amelyeket atyáitok szolgáltak a folyamon túl meg Egyiptomban, és az URat szolgáljátok! ¹⁵De ha nem tetszik nektek, hogy az URat szolgáljátok, válasszátok ki még ma, hogy kit akartok szolgálni: akár azokat az isteneket, akiket atyáitok szolgáltak a folyamon túl, akár az emóriak isteneit, akiknek most a földjén laktok. De én és az én házam népe az URat szolgáljuk! ¹⁶Erre így válaszolt a nép: Távol legyen tőlünk, hogy elhagyjuk az URat, és más isteneket szolgáljunk! ¹⁷Az ÚR a mi Istenünk! Ő hozott föl bennünket és atyáinkat Egyiptom földjéről, a szolgaság házából, és tette azokat a nagy jeleket a szemünk láttára. Ő vigyázott ránk végig az úton, amelyet megtettünk, és minden nép között, ahol átvonultunk. ¹⁸Kiűzött előlünk az ÚR minden népet, akik az országban laktak, még az emóriakat is. Mi is az URat akarjuk hát szolgálni; bizony, ő a mi Istenünk! ¹⁹Akkor Józsué ezt mondta a népnek: Nem tudjátok ti szolgálni az URat, mert szent Isten ő, féltőn szerető Isten ő, nem tűri el hitszegéseiteket és vétkeiteket! ²⁰Ha majd elhagyjátok az URat, és idegen isteneket szolgáltok, akkor ő újra meg újra csapást hoz rátok, és megsemmisít, ha addig jót is tett veletek. ²¹A nép azonban ezt felelte Józsuénak:

Nem! Mi az URat akarjuk szolgálni! ²²Ekkor így szólt Józsué a néphez: **Magatok vagytok a tanúi annak, hogy ti választottátok az URat, hogy őt szolgáljátok. Ők azt felelték: Tanúi vagyunk.** ²³Most azért távolítsátok el az idegen isteneket, amelyek közöttetek vannak, és fordítsátok oda szíveketek az ÚRhoz, Izrael Istenéhez!²⁴A nép így felelt Józsuénak: **Az URat, a mi Istenünket fogjuk szolgálni, és az ő szavára hallgatunk.**” Józs 24,14-24

„²Szolgáljatok az ÚRnak örömmel...” Zsolt 100,2

„¹¹a szolgálatkészségben [legyetek] fáradhatatlanok, a Lélekben buzgók: az Úrnak szolgáljatok.” Róm 12,11

„⁶Ne látszatra szolgáljatok, mintha embereknek akarnátok tetszeni, hanem Krisztus szolgálóiként cselekedjétek Isten akaratát: lélekből, ⁷jóakarattal szolgáljatok, mint az Úrnak, és nem mint embereknek.” Ef 6,6-7

„¹⁰Amilyen lelki ajándékot kaptatok, úgy szolgáljatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai: ¹¹ha valaki prédikál, úgy mondja szavait, mint Isten igéit, ha valaki szolgál, úgy szolgáljon, mint aki azt Istentől kapott erővel végzi, hogy mindenkor Isten dicsőíttessék Jézus Krisztus által, akié a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen.” I Pt 4,10-11

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Szeretett Gyülekezet!

A mai istentiszteletünkön a szolgálat lesz a középpontban. Nagyon sok Ige, példázat, történet beszél a szolgálatról. Csak néhányat válogattam ki közülük, melyek beszélnek az Isten iránti elköteleződésről (Józsua könyve), valamint a szolgálat iránti útmutatásról, örömről. Amikor az Isten iránti szolgálatról beszélünk, akkor a fontossági sorrend alapján beszélünk kell az elköteleződésről, mert ímmel-ámmal, félszívvel nem lehet Isten szolgálni. Ha példával szeretném ezt megvilágítani, akkor a sorkatonai szolgálatba ha valaki beáll, akkor ott az embernek teljesen alá kell vetnie magát a parancsnoknak. Minden, amit mond a parancsnok, teljesíteni kell. De ezt örömmel teszi – reménység szerint – mert a hazája iránti szeretet és védelem vezérli ebben. Ezt nem lehet félszívvel, ímmel-ámmal végezni, mert akkor alkalmatlannak tartják a katonai szolgálatra. Akiben nincs meg a haza iránti szeretet és a hazát szolgálni vágyó elköteleződés, az alkalmatlan erre a szolgálat-

ra. Ezért a szeretet és az elköteleződés a meghatározó. Aki pénzért csinálja, az egy kiélezett helyzetben az életét fogja féltetni és menteni. Na, az ilyenre meg nem lehet építeni egy háborúban, mert az biztos csatavesztéshez fog vezetni. A napokban láttam egy filmet, amely egy fegyvertelen katonáról szól – ez is a film címe. *„A Hacksaw Ridge Desmond Doss [Andrew Garfield] szinte hihetetlen története, aki a második világháború egyik legvéresebb csatájában Okinawa szigetén 75 bajtársa életét mentette meg úgy, hogy ő maga nem viselt fegyvert. Vallási meggyőződése volt, hogy noha hazája igazságos háborút vív, neki magának nem szabad ölnie. Szanitécként több alkalommal is egymaga hozta ki sebesült bajtársait az ellenséges vonalak mögül vagy a tűz alatt tartott senkiföldjéről, miközben ő maga is súlyos sérüléseket szenvedett”*. A hazája iránti szeretet és elköteleződés vitte a katonai szolgálatba, és ezért az életét kockára téve mentette meg sok bajtársát.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Amikor az Isten iránti szolgálatról beszélünk, akkor is az Isten iránti szeretet és Istent szolgálni vágyó elköteleződés kell, hogy a középpontba legyen. Ezért állítja döntés elé Józsué a népet: **„válasszátok ki még ma, hogy kit akartok szolgálni”**. Ez egy önkéntes vállalás, de tudjátok meg, hogy ennek a vállalásnak van felelőssége. Ahogy egy katona nem végezheti s szolgálatát félszívvel, immel-ámmal, Istent sem lehet követni, Neki szolgálni félszívvel és immel-ámmal. Milyen lett volna, ha a háborúban olyan katonáink lettek volna, akik azt mondták volna: *„ha van kedvünk, harcolunk, ha nincs kedvünk, nem harcolunk.”* Nyilván ilyen katonákra nem lehet építeni és ilyen katonáktól nem lehet várni, hogy csatát nyerjenek. Csak elkötelezett katonák adják az életüket és harcolnak a házájukért. Nyilván furcsa a párhuzam, hiszen a Krisztusban hívó ember nem olyan jellegű katona, amiről az imént beszéltem, de a szeretet és az elköteleződés az Isten országában is rendkívül fontos. Szeretem az Urat, az életemet elkötelezem iránta, ezért Neki szolgálom. Az elköteleződés a szeretetből

fakad, a szolgálat pedig a hálából. A nép hoz egy döntést, ami- ben elkötelezi magát Isten iránt. Saját, szuverén döntése ez az elköteleződés, de ezzel az elköteleződéssel kifejezi – ha szó szerint akarom érteni –, hogy oda köti magát Istenhez, mert szereti Őt. Ezen nem kell fennakadni, hiszen a párválasztásban, illetve a házasságban is ott van ez az elköteleződés. Oda kötöm magam a másikhoz, azaz elköteleződöm a másik ember iránt, mert szeretem. Józsué ezért kérdezi meg, illetve állítja döntés elé (átvitt értelemben): *„szeretnétek elköteleződni?”*
„Mi az URat akarjuk szolgálni! ²²Ekkor így szólt Józsué a néphez: Magatok vagytok a tanúi annak, hogy ti választotátok az URat, hogy őt szolgáljátok. Ők azt felelték: Tanúi vagyunk. ²³Most azért távolítsátok el az idegen isteneket, amelyek közöttetek vannak, és fordítsátok oda szíveteket az ÚRhoz, Izráel Istenéhez! ²⁴A nép így felelt Józsuénak: Az URat, a mi Istenünket fogjuk szolgálni, és az ő szavára hallgatunk.”

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

A nép vállalta ezt az elköteleződést, mert szerette az Urat és kijelentette, hogy „**az Urat akarjuk szolgálni!**” mert „**Ő hozott föl bennünket és atyáinkat Egyiptom földjéről, a szolgaság házából, és tette azokat a nagy jeleket a szemünk láttára. Ő vigyázott ránk végig az úton, amelyet megtettünk, és minden nép között, ahol átvonultunk.¹⁸Kiűzött előlünk az ÚR minden népet, akik az országban laktak, még az emóriákat is.**” Ezek voltak az okai, hogy szerették volna magukat elkötelezni és ebből az elköteleződésből fakadt aztán a szolgálat, amelyet hálából tettek.

Az Újszövetség korában is ezt láthatjuk. Mert a Krisztusban hívő ember felismerte, hogy Jézus Krisztus Őérte kész volt meghalni, életét feláldozni, odaadni az emberért. Mivel Jézus kész volt mindenéről lemondani az emberért, elkötelezett volt az ember iránt és nem a maga kényelmét nézte, hanem feláldozta magát értem/értünk, ezért a Benne hívő ember hálás mindezért Neki és erre a Jézus ember iránt való elköteleződésére az ember Jézus iránt való elköteleződéssel válaszol.

Mivel Jézus szereti az embert, s ez abban mutatkozott meg, hogy az élete sem volt drága, ezért az ember a szeretetét kifejezi Jézus iránt. Ez a kölcsönös elköteleződés és szeretet. Jézus irántam való elköteleződéséért és szeretetéért hálás vagyok, ezért hálámat a szolgálatban fejezem ki. Józsué könyvében ennek az elköteleződésnek lehetünk a tanúi. Szolgálni elköteleződés és szeretet nélkül lehetetlen. Az nem szolgálat lesz, hanem „szolgálat” A szolgálat és a szolgálat – noha egy betű az eltérés – óriási különbség van. A „szolgálat”-nak a szeretet és az elköteleződés az alapja, a „szolgálat”-nak pedig az elvárás és a fizetség.

Ezért az Isten iránti szolgálatot mindig az öröm és a hála jellemzi. Ezért írja a zsoltáros: „**²Szolgáljatok az ÚRnak örömmel...**”, mert meg van az okunk az örömről. Istent szolgálni nem kötelesség, hanem lehetőség és legfőképp kiváltság. A szolgálat elsősorban cselekedni az Atya akaratát, ezért mondja Jézus: „**²¹Nem mindenki megy be a mennyek országába, aki ezt mondja nekem: Uram, Uram, hanem csak az,**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát.” Mt 7,21.
Szolgálni – ahogy az elején a katonai példával is érzékeltettem – azt jelenti, teszem azt, amit Ő parancsol nekem. Például amikor azt parancsolja nekem: „⁴⁴**Én pedig azt mondom nektek: Szeressétek ellenségeiteket, és imádkozzatok azokért, akik üldöznék titeket, ⁴⁵hogy így mennyei Atyátoknak fiai legyetek, mert ő felhossa napját gonoszokra és jókra, és esőt ad igazaknak és hamisaknak. ⁴⁶Mert ha azokat szeretik, akik titeket szeretnek, mi a jutalmatok? Nem ugyanezt teszik-e a vámszedők is? ⁴⁷És ha csak testvéreiteket köszönik, mennyivel tesztek többet másoknál? Nem ugyanezt teszik a pogányok is? ⁴⁸Ti azért legyetek tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes.”** Mt 5,44-48 – akkor Ő megtanít engem arra, hogy szeressem azokat is, akik reám ellenségként tekintenek, akik rosszat mondanak rólam. Ha Ő azt mondja, tegyem, akkor örömmel és szívesen teszem, mert ő mondta: ez a feltétel nélküli szolgálat. Nem azt mondom, hogy „*Uram, ez teljesíthetetlen*”, hanem tudom, hogy Ő nem kér

teljesíthetlent. Ő megadja ahhoz az erőt is. Én nem lennék rá képes, de Ő igen! Szolgálni azt jelenti: szolgálom Őt, teszem azt, amit parancsol, mert tudom, hogy ez az Ő dicsőségére és embertársaim javára van! Ő állít szolgálatba, a kérdés az, hogy hadra fogható vagyok-e? Kész vagyok-e Őt szolgálni? Ebben is ad útmutatást az Ige, a hívő ember nem embereknek szolgál, hanem Istennek szolgál az emberek felé. „⁶**Ne látszatra szolgáljatok, mintha embereknek akarnátok tetszeni, hanem Krisztus szolgáiként cselekedjétek Isten akaratát: lélekből, ⁷jóakarattal szolgáljatok, mint az Úrnak, és nem mint embereknek.”** Ef 6,6-7. Ebben is egyértelműen beszél Pál arról, hogy a szolgálat Isten akaratának a cselekvése emberek felé. Azaz, az emberek között élem meg Isten akaratát. Ha tudom, márpedig tudom, hogy Isten akarata jó, akkor ezt örömmel élem is meg és nem embereknek akarok tetszeni és tetszelegni, hanem egyedül Istennek szolgálni, mert az hasznára van az embereknek, a családoknak, a társadalomnak. Aztán abban is kapunk útmutatást, hogy milyen szolgálatok vannak. Nincs

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

különbség szolgálat és szolgálat között. Nem előrébb való a prédikálás a takarításnál. Nincs fontos és fontosabb, hanem minden szolgálatnak a tárgya az Úr! Az Urat szolgálom akkor is, mikor tanulok az érettségire, amikor a füvet nyírom az imaháznál, amikor tisztességesen dolgozom a munkahelyemen, amikor az élelmiszereket osztjuk szét a nélkülözők között az élelmiszerbank segítségével, amikor bizonyosságot teszek, amikor énekelek, amikor prédikálok. Mindenben az Urat szolgálom, ezért nem az a kérdés, hogy mit teszel, hanem az, hogy kinek teszed. A szolgálatnak a nagy veszélye, hogy a magunk dicsőségére szeretnénk tenni dolgokat. Így nem lehet szolgálni! Istennek nincsen szüksége ilyen szolgálattelvőkre, akik magukat szeretnék fényezni. Istent szolgálni annyit jelent – ahogy az Ige mondja **„ha valaki szolgál, úgy szolgáljon, mint aki azt Istentől kapott erővel végzi, hogy mindenkor Isten dicsőíttessék Jézus Krisztus által”** I Pt 4,11. Amit tesz az ember, azt hálából teszi Isten dicsőségére. Ezért, amikor szolgál-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

latról beszélünk, akkor a szeretet és az elköteleződés az alapja minden Isten iránti szolgálatnak, amit hálából tesz az ember.

Nincs annál szomorúbb, mikor valaki nyeglén, félvállról veszi a szolgálatot és nem veszi komolyan. Az ilyen nem is nevezhető szolgálatnak, de azt is hozzá kell tenni, hogy az ilyen ember nem is szereti az Urat! Mert ha szeretné, akkor szívesen, örömmel szolgálna és komolyan venné a szolgálatot. A szolgálatban nem magamat helyezem előre, hanem Azt, akinek szolgállok. S Neki szeretnék tetszeni, Őt szeretném követni és Neki szeretnék szolgálni. Mindent, amit csak kér, én szeretném azt feltétel nélkül tenni. Ez a szolgálat! Ehhez pedig iránta való szeretetre és elköteleződésre van szükség!

Adja az Úr, hogy ilyen elköteleződés és iránta való szolgálat legyen bennem!

Ámen!